

Divje ž njo po sobi skaka,
Da se maja stena vsaka.

6. Kadar kužek jo razkači,
Av, tedaj se razkorači,
Vspnè se rep ji kakor kača,
Kvišku dlaka se obrača,
Hrbet kakor gôro sključi,
Iz očij žaré ji luči.

7. Brž ji zopet jeza ugasne,
Da kot prej je volje jasne,

Pletenico vrže z mize,
Niti trga, klopko grize.

8. Igre vse ostavi v hiši,
Ko ropot začuje miši.
Ni-li hitra kakor strela?
Hop, že miško je ujela,
Urno skače ž njo po travi,
S kremplji boža jo po glavi.
To vam naša mačica
Ljubka je igračica!

Gr. Gornik.

Zakaj imamo v nedeljo lepšo obleko?

Naša spoštljivost do cerkve se mora najprej kazati v srcu; a tudi v zunanjem naj se razodeva. Toraj iz spoštovanja do Najsvetejšega se oblačimo drugače — praznično ob nedeljah in praznikih.

Tomaž Mor je bil zeló slaven mož na Angleškem, pa zavoljo svoje trdne vere in neupogljive zvestobe do sv. katoliške cerkve je bil v ječo pahnjen. In glejte, tudi v ječi se je vsako nedeljo in vsak praznik lepše napravil, čeravno ni mogel v cerkev iti. Vprašajo ga, zakaj tako dela, saj ga nihče ne vidi v ječi, kjer je popolnoma sam. Preblagi mož pa odgovori: »Nikdar nisem bil vajen ob nedeljah in praznikih zato se lepše oblačiti, da bi sebe častil ali ljudem bil bolj všeč, marveč samo iz tega namena sem tako delal, da bi Boga častil in njemu bil všeč.«

V šoli.

Hej! otroci, otročiči,
Hej! vi dečki in dekliči,
V šolo vsi z manoj,
Nikdo se ne boj!

Šola je prav čedna soba,
Ne prebiva v nji lenoba;
Šola lep je bram:
Vednost biva tam.

Visi v šoli abeceda	Zemljevid na steni visi
Da učenec vanjo gleda:	Črte so na njem in risi.
I — u — e — o — a	Doli in goré,
Kdor uči se, zna. ■ ■	Mesta in vodé. ■ ■

Da računimo hitreje,	Toraj urno, otročiči.
Tikoma peči se greje	Dragi dečki in dekliči,
Star številni stroj,	V šolo vsi z manoj,
Umeš ga takoj. ■ ■	Nikdo se ne boj!

■ ■ Soški.

Anica in Dorče.

Anica je pridno dekle;
Komaj šteje štiri leta,
Pa poglejte, kako skrbno
Po dvorišči tla pometa!

Kuhati že zna in peči;
Kruh iz ilovice zmesi.
Sadje praži si na solnci
Ni se bati, da zakresi.

Grédico ima na vrtu,
A na gredici je — trava,
Anica pa vedno trdi,
Da je njena zelenjava.

Punčica iz cunj povita,
Ta skrbij ji prizadeva!
Včasih dan za dnem prejoče,
Anica pa streže — reva!

Bratec Dorče mora pasti
Štiri krave, dve teleti;
Sam jih dečko je napravil,
Sam jih mora preskrbeti!

Včasih se teletu — tikvi
Kaka nogica izmakne.
Hitro jo popravi deček
Hitro klinček drug utakne.

To živino nagajivo
Dobro pasti je težava,
Zdaj se tele mu prekucne,
Zdaj se vleže ktera krava!

In orati s to živino,
Ni, predragi, karsibodi!
Dorče neokretne krave
In pa plug ob jednem vodi!

Tako Anica in Dorče
Pridno dan za dnem skrbita,
Trudna pa na večer kmalu
Sladko sanjajoč zaspita.

L. Črnej.

